Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1339/2002

z dnia 22 lipca 2002 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym poborze tymczasowego cła nałożonego na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Indii

(Dz.U. L 196 z 25.7.2002, str. 11)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Rady (WE) nr 236/2004 z dnia 10 lutego 2004 r.	L 40	17	12.2.2004
►M2	Rozporządzenie Rady (WE) nr 492/2004 z dnia 8 marca 2004 r.	L 80	6	18.3.2004
►M3	Rozporządzenie Rady (WE) nr 123/2006 z dnia 23 stycznia 2006 r.	L 22	5	26.1.2006

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1339/2002

z dnia 22 lipca 2002 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym poborze tymczasowego cła nałożonego na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Indii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej ([1]), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek złożony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. ŚRODKI TYMCZASOWE

(1) Rozporządzeniem (WE) nr 575/2002 ([2]) („rozporządzenie tymczasowe") Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL") i Indii. Rozporządzeniem (WE) nr 573/2002 ([3]) („tymczasowe rozporządzenie antysubsydyjne") Komisja nałożyła również tymczasowe cło wyrównawcze na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z Indii.

B. DALSZA *PROCEDURA*

(2) Po ujawnieniu istotnych faktów i okoliczności, na podstawie których zdecydowano się nałożyć tymczasowe środki antydumpingowe, kilka zainteresowanych stron przedłożyło uwagi w formie pisemnej. Wszystkie zainteresowane strony, które złożyły wniosek o przesłuchanie przez Komisję, otrzymały taką możliwość.

(3) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację informacji uważanych za niezbędne dla ostatecznych ustaleń.

(4) Wszystkie strony powiadomiono o zasadniczych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego i ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych w postaci cła tymczasowego. Ponadto stronom przyznano okres, w którym mogą przedstawić uwagi związane z ogłoszeniem tych informacji.

(5) Wzięto pod uwagę argumenty przedłożone przez strony zarówno w formie pisemnej, jak i ustnej.

(6) Po przeanalizowaniu wstępnych ustaleń dokonanych na podstawie informacji zebranych od tego czasu, wnioskuje się, że główne ustalenia wymienione w rozporządzeniu tymczasowym są potwierdzone.

C. PRODUKT ROZPATRYWANY I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt rozpatrywany

(7) Po publikacji rozporządzenia tymczasowego, kilka zainteresowanych stron oświadczyło, że definicja rozpatrywanego produktu była nieprawidłowa. Twierdziły one, że kwas sulfanilowy klasy technicznej i oczyszczonej różni się zasadniczo pod względem

([1]) Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2238/2000 (Dz.U. L 257 z 11.10.2000, str. 2).
([2]) Dz.U. L 87 z 4.4.2002, str. 28.
([3]) Dz.U. L 87 z 4.4.2002, str. 5.

▼B

czystości i posiada inne właściwości i zastosowania. Twierdzono, że te dwie klasy kwasu sulfanilowego nie mogą być uważane za jednolity produkt i dlatego do celów dochodzenia powinny być traktowane jako różne produkty. Dla potwierdzenia tej opinii argumentowano, że istnieje niewystarczająca wzajemna wymienialność między tymi dwoma klasami kwasu sulfanilowego. O ile zgadzano się, że klasa oczyszczona może być używana we wszystkich zastosowaniach, nie można tego powiedzieć o kwasie sulfanilowym klasy technicznej ze względu na poziom zanieczyszczeń, jaki zawiera, głównie pozostałości aniliny. Zanieczyszczenia te spowodowały, że kwas klasy technicznej nie nadaje się do stosowania przy produkcji rozjaśniaczy optycznych i barwników spożywczych.

(8) Przypomina się, że oczyszczona klasa kwasu sulfanilowego powstaje w wyniku oczyszczania technicznej klasy kwasu sulfanilowego w procesie, który usuwa niektóre zanieczyszczenia. Taki proces oczyszczania nie zmienia właściwości molekularnych związku, ani sposobu reakcji z innymi chemikaliami. Dlatego też klasa techniczna i oczyszczona mają takie same podstawowe właściwości chemiczne. Fakt, że wymiana może występować jedynie w jedną stronę w przypadku niektórych zastosowań ze względu na obawy przed zanieczyszczeniami nie jest uważany za wystarczające uzasadnienie, że klasy techniczna i oczyszczona stanowią inne produkty i powinny być oddzielnie traktowane w dwóch różnych dochodzeniach. Przyjęto, że proces oczyszczania przysparza niektórych dodatkowych kosztów w procesie produkcji, jednocześnie przypomina się, że koszty te zostały wzięte pod uwagę przy uczciwym porównaniu różnych klas wytwarzanych przez przemysł wspólnotowy oraz przywożonych z rozpatrywanych krajów w celu obliczenia poziomu podcięcia cenowego oraz poziomu usunięcia szkody.

(9) W konsekwencji nie uznano, aby uwagi wniesione przez zainteresowane strony dotyczące definicji rozpatrywanego produktu były wystarczające do zmiany ustaleń w tej kwestii, jakie zostały dokonane na etapie tymczasowym. Dlatego ustala się ostatecznie, że obie klasy kwasu sulfanilowego powinny być traktowane jako jeden produkt do celów obecnego postępowania.

2. **Produkt podobny**

(10) Nie przedstawiono Komisji żadnych nowych szczegółów, które mogłyby doprowadzić do zmiany ustalonych na etapie tymczasowym wniosków, mianowicie, że kwas sulfanilowy produkowany i sprzedawany przez producentów wspólnotowych oraz produkowany w rozpatrywanych krajach i wywożony do Wspólnoty są produktami podobnymi.

(11) Ustalenia tymczasowe dotyczące produktu podobnego określone w motywie 12 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

D. **DUMPING**

1. **Indie**

1.1. *Wartość normalna*

(12) Indyjski producent eksportujący zakwestionował metodologię określania marży zysku wykorzystywaną do konstruowania wartości normalnej wymienionej w motywie 18 rozporządzenia tymczasowego. Twierdził on, że zapasy początkowe i końcowe produktu podobnego powinny być brane pod uwagę przy tym określaniu.

(13) Jego twierdzenie zostało odrzucone, ponieważ przedsiębiorstwo sugerowało, aby brać pod uwagę zapasy początkowe i końcowe jedynie przy określaniu marży zysku, a nie przy określaniu kosztu wytworzenia wykorzystywanego do obliczania konstruowanej

▼B

wartości normalnej. Dlatego też wykorzystywanie dwóch różnych kosztów wytworzenia w tym samym celu nie może być przyjęte. Co więcej, kosztem wytworzenia stosowanym do obliczenia wartości normalnej w rozporządzeniu tymczasowym był koszt poniesiony w okresie dochodzenia („OD") i uznany został za bardziej właściwy ponieważ nie miała na niego wpływu wycena zapasów *ad hoc*.

1.2 *Cena eksportowa*

(14) To samo przedsiębiorstwo twierdziło, że cena eksportowa za sprzedaż dokonaną poprzez powiązanego importera powinna być konstruowana przy wykorzystaniu rzeczywistej marży zysku tego powiązanego importera. Twierdzenie to nie mogło zostać przyjęte, ponieważ marża zysku ustalona przez powiązanego importera jest oparta na cenach transferowych między stowarzyszonymi stronami (danym przedsiębiorstwem a powiązanym importerem) i jako takich cen tych nie można uznać za wiarygodne zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 384/96 („rozporządzenie podstawowe").

(15) Na podstawie powyższego, ustalenia zawarte w motywach 19–21 rozporządzenia tymczasowego zostają potwierdzone.

1.3. *Porównanie*

(16) Nie otrzymano żadnych uwag do tej pozycji. Dlatego ustalenia zawarte w motywach 22–26 rozporządzenia tymczasowego zostają potwierdzone.

1.4. *Margines dumpingu*

(17) W związku z tym, że nie przedłożono żadnych uwag uzasadniających zmianę ustaleń dotyczących dumpingu zawartych w rozporządzeniu tymczasowym, margines dumpingu (24,6 %) ustanowiony w motywie 29 rozporządzenia tymczasowego zostaje potwierdzony.

2. **Chińska Republika Ludowa**

2.1. *Wartość normalna*

(18) W związku z tym, że nie przedłożono żadnych nowych informacji do tej pozycji, ustalenia zawarte w motywach 30–35 rozporządzenia tymczasowego zostają potwierdzone.

2.2. *Cena eksportowa*

(19) W związku z tym, że nie przedłożono żadnych nowych informacji do tej pozycji, ustalenia zawarte w motywach 36–39 rozporządzenia tymczasowego zostają potwierdzone.

2.3. *Porównanie*

(20) W związku z tym, że nie przedłożono żadnych nowych informacji do tej pozycji, ustalenia zawarte w motywie 40 rozporządzenia tymczasowego zostają potwierdzone.

2.4. *Margines dumpingu*

(21) Margines dumpingu (21,0 %) ustanowiony w motywach 41 i 42 rozporządzenia tymczasowego zostaje potwierdzony.

E. **PRZEMYSŁ WSPÓLNOTOWY**

(22) Po opublikowaniu rozporządzenia tymczasowego, kilka zainteresowanych stron zakwestionowało definicję przemysłu wspólnotowego oraz jego pozycji w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W szczególności sugerowano, że producent składający skargę, Sorochimie Chime Fine nie był wspierany przez drugiego producenta wspólnotowego, Quimigal SA, kiedy złożył skargę.

▼B

(23) Przypomina się, że chociaż Quimigal nie był stroną pierwotnej skargi, wyraził poparcie dla postępowania na etapie początkowym oraz w pełni współpracował w dochodzeniu. W odpowiedzi na roszczenia niektórych zainteresowanych stron, powtarzał również swoje poparcie dla postępowania w trakcie dochodzenia. Dlatego też, w związku z tym, że nie przedstawiono Komisji żadnych nowych szczegółów, które mogłyby doprowadzić do zmiany wcześniejszych ustaleń, tymczasowe ustalenia dotyczące definicji przemysłu wspólnotowego i jego pozycji wyszczególnione w motywie 44 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

F. SZKODA

1. Uwagi wstępne

(24) Niektóre zainteresowane strony zakwestionowały sposób, w jaki Komisja ustaliła liczby dotyczące przywozu kwasu sulfanilowego do Wspólnoty, konsumpcję wspólnotową oraz udziały w rynku. Twierdziły one, że Komisja w niewystarczającym stopniu ujawniła ustalenia dotyczące przywozu, zarówno pod względem wielkości jak i wartości, i że w rezultacie zostały ograniczone ich prawa do obrony. Zwrócono uwagę na fakt, że niektórych z tych informacji brakuje również w publicznej wersji skargi, w wyniku czego skarga nie spełniała norm wyszczególnionych w art. 5 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

(25) Należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, informacja, która zostaje udzielona poufnie przez strony dochodzenia jest traktowana jako taka przez organ prowadzący dochodzenie, tak długo jak dana informacja wymaga takiego traktowania. Przypomina się, że kwas sulfanilowy jest wytwarzany przez stosunkowo małą liczbę producentów na świecie. Dlatego też, ze względu na poufność, nie było możliwe ujawnienie dokładnych informacji dotyczących przywozu produktu do Wspólnoty, w szczególności dla tych krajów gdzie istnieje tylko jeden producent eksportujący. Dlatego też, do celów jawności, udostępniono zainteresowanym stronom zaindeksowane liczby oraz wyjaśniające opisy dotyczące tego produktu i związanych z nim pozycji.

(26) Ponieważ żadna z zainteresowanych stron, które podniosły temat niewystarczającego ujawnienia nie była w stanie wykazać, że informacja udostępniona im w formie sumarycznej nie umożliwia im obrony ich praw, ich argumenty w tym względzie musiały zostać odrzucone.

2. Rozpatrywany przywóz

(27) Jedna zainteresowana strona sugerowała, że liczba określająca wzrost przywozu zawarta w rozporządzeniu tymczasowym wprowadzała w błąd. Twierdzono, że po wycofaniu się z rynku kilku innych producentów, użytkownicy we Wspólnocie zostali zmuszeni do kupna kwasu sulfanilowego na rynku światowym, co w efekcie doprowadziło do znacznego wzrostu wielkości przywozu. Twierdzenie to musiało zostać odrzucone z kilku powodów. Po pierwsze nie przedstawiono żadnych dodatkowych dowodów dotyczących poziomu przywozu w celu zmiany ustaleń dokonanych na etapie początkowym w danej kwestii. Podobnie, w motywie 127 rozporządzenia tymczasowego potwierdzono, że przewiduje się, że przywóz będzie nadal odgrywał znaczącą rolę w zaspokajaniu popytu we Wspólnocie, a jednocześnie zauważono, że gdyby przemysł wspólnotowy nie podlegał szkodliwym skutkom dumpingowego przywozu, byłby w stanie wprowadzić w życie niektóre plany rozszerzenia, tym samym zaspakajając większą część wspólnotowego popytu. W świetle powyższego, ustalenia tymczasowe dotyczące przywozu do Wspólnoty z rozpatrywanych krajów oraz poziomu podcięć cenowych

▼B

zawarte w motywach 47–54 rozporządzenia tymczasowego zostają potwierdzone.

3. **Sytuacja przemysłu wspólnotowego**

(28) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, badanie wpływu dumpingowego przywozu na przemysł wspólnotowy obejmowało ocenę wszystkich istotnych czynników i wskaźników gospodarczych mających wpływ na jego stan.

(29) Po tymczasowym ujawnieniu informacji, kilka zainteresowanych stron zakwestionowało sposób, w jaki Komisja doszła do tymczasowego określenia szkody ponieważ niektóre wskaźniki wskazywały na pozytywny rozwój. W szczególności sugerowano, że wzrost produkcji, sprzedaży i wykorzystania mocy w przemyśle wspólnotowym w analizowanym okresie (od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 30 czerwca 2001 r.) udowodnił, że nie poniósł on szkody. Jedna zainteresowana strona twierdziła również, że Komisja nie dokonała właściwej oceny kosztów płac wymaganej przez art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

(30) Przypomina się, że zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, żaden z czynników lub wskaźników gospodarczych wymienionych w wyżej przytoczonym artykule nie jest decydujący przy określaniu szkody. Prawdą jest rzeczywiście, że niektóre wskaźniki odnoszące się do ilości produkowanych i sprzedawanych przez przemysł wspólnotowy wykazały pozytywny rozwój. Zmianę tę należy rozważać w świetle faktu, iż konsumpcja kwasu sulfanilowego we Wspólnocie wzrosła o około 13 % w analizowanym okresie oraz że uległa zmniejszeniu liczba dostawców na rynku w związku z zakończeniem działalności przez niektórych producentów wspólnotowych.

(31) Co ważniejsze, należy przypomnieć, że przemysł wspólnotowy poniósł szkody w formie spadku i utrzymania cen na niskim poziomie. W szczególności, jego średnia cena sprzedaży obniżyła się znacznie między 1997 a 1998 r., kiedy nacisk wywierany na rynek przez wzrastającą ilość przywozu stał się oczywisty. W następstwie tego, chociaż przemysł wspólnotowy był w stanie podnieść swoją średnią cenę sprzedaży ponieważ popyt na rynku wspólnotowym również wzrósł, nie osiągnęła ona poziomu jaki pozwoliłby na pokrycie całkowitych kosztów produkcji i w trakcie OD nadal ponoszono straty.

(32) W odniesieniu do argumentu wysuniętego w odniesieniu do płac zauważono, że chociaż liczba pracowników zatrudnionych przez Sorochimie zmniejszyła się w analizowanym okresie, średni koszt zatrudnienia na pracownika zwiększył się. Związane jest to z faktem, że zaszła zmiana w konfiguracji pracowników w tym okresie oraz z ogólnym spadkiem siły nabywczej płac. W odniesieniu do Quimigal, należy zauważyć, że w roku podstawowym dla wskaźnika (1998) przedsiębiorstwo nie produkowało kwasu sulfanilowego. Kiedy rozpoczęto produkcję w 1999 r., pracownicy pracowali w pełnym wymiarze godzin oraz w jeden dodatkowy dzień od 2000 r. Żadne z przedsiębiorstw nie odnotowało wpływu rozpatrywanego przywozu na płace osób zatrudnionych przy produkcji kwasu. Dlatego też płace nie były brane pod uwagę jako wskaźnik szkody.

(33) W związku z powyższym, tymczasowe ustalenia, że przemysł wspólnotowy poniósł znaczne szkody w rozumieniu art. 3 rozporządzenia podstawowego, wyszczególnione w motywach 57–76 rozporządzenia tymczasowego zostają potwierdzone.

▼B

G. **PRZYCZYNA**

1. **Uwagi ogólne w sprawie wniosków Komisji dotyczących przyczyn szkody**

(34) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że przemysł wspólnotowy sam jest częściowo odpowiedzialny za szkodę, jaką poniósł. Kilka stron zakwestionowało jakość zarządzania, produktu i obsługi klienta w Sorochimie, oraz podkreśliły fakt, że przedsiębiorstwo to samo przywoziło kwas sulfanilowy w analizowanym okresie. Jedna ze stron przypuszczała również, że szkoda poniesiona przez Sorochimie powinna zostać przypisane jej innej działalności (klej), która doświadczała znacznych trudności w trakcie OD. W odniesieniu do sytuacji Quimigal, drugiego przedsiębiorstwa stanowiącego część przemysłu wspólnotowego twierdzono, że jego decyzja o wejściu na rynek ze strategią niskich cen w okresie początkowym przedsiębiorstwa, również przyczyniła się do domniemanej szkody. Wreszcie twierdzono również, że przemysł wspólnotowy musiał spełniać surowe przepisy dotyczące środowiska i miał wyższe koszty robocizny i transportu niż producenci eksportujący w Indiach sugerując, że przywóz pochodzący z tego kraju miał przewagę konkurencyjną oraz, że nie był dokonany po cenach wyrządzających szkodę.

(35) Dochodzenie wykazało, że Sorochimie, pomimo trudności finansowych związanych z nadmiernie niskimi cenami na rynku, w analizowanym okresie było w stanie zdobyć nowych klientów oraz dostosować produkty do ich potrzeb. W analizowanym okresie przedsiębiorstwo było zmuszone do nabycia pewnych ilości rozpatrywanego produktu, w celu spełnienia istniejących wymogów klienta w czasie, gdy jego wyposażenie produkcyjne było poddawane niezbędnym naprawom. Nie można zatem twierdzić, że Sorochimie przyczyniło się do własnej szkody; podobnie przypomina się, że wszelkie dodatkowe koszty spowodowane trudnościami przedsiębiorstwa związanymi z sektorem kleju zostały wyłączone z obecnego dochodzenia, ponieważ nie są powiązane z rozpatrywanym produktem, a zatem nie mają odzwierciedlenia we wskaźnikach szkody określonych w rozporządzeniu tymczasowym.

(36) W motywie 85 rozporządzenia tymczasowego zauważono, że decyzja Quimigal o wejściu na rynek została podjęta w okresie, kiedy ceny kwasu sulfanilowego na rynku wspólnotowym były wyższe. Quimigal był w stanie zaistnieć na rynku w okresie w czasie zarówno rosnącego popytu we Wspólnocie jak i zmian w ilości dostawców kwasu sulfanilowego we Wspólnocie i poza nią. Zwrócono również uwagę na fakt, że przedsiębiorstwo było zmuszone oferować ceny podobne do cen dumpingowego przywozu w celu zaistnienia na rynku i uzyskania udziału w rynku w latach 1999 i 2000, ponieważ jego stosunkowo mały rozmiar sprawił, że raczej przyjmowało ono ceny niż je ustalało. Niemniej jednak, jego udział w rynku nieznacznie się zmniejszył w trakcie OD, podczas gdy wielkość przywozu z rozpatrywanych krajów zwiększyła się. Nie znaleziono dlatego żadnych przesłanek, aby sądzić, że pogorszenie stanu przemysłu wspólnotowego wynika z nadmiernej konkurencji wewnętrznej w przemyśle wspólnotowym.

(37) W odniesieniu do domniemanych wyższych kosztów, jakie przemysł wspólnotowy musi ponosić w warunkach zgodności z przepisami dotyczącymi środowiska i innymi, należy przypomnieć, że przewaga konkurencyjna rozpatrywanego przywozu została wzięta pod uwagę przy określaniu wartości normalnej. W rezultacie, tymczasowe ustalenia dotyczące przyczyny zawarte w motywach 88 i 89 rozporządzenia tymczasowego zostają potwierdzone.

▼B

H. **INTERES WSPÓLNOTY**

(38) Po opublikowaniu rozporządzenia tymczasowego, jedna zainteresowana strona zakwestionowała ustalenie przez Komisję, w świetle faktu, że Sorochimie poddano nadzorowi administracyjnemu, że przemysł wspólnotowy jest zdolny do funkcjonowania i konkurencyjny. Przypomina się, że Sorochimie był zmuszony zwrócić się do wierzycieli w związku z trudnościami spowodowanymi w jego sektorze kleju oraz innymi trudnościami związanymi z działalnością związaną z kwasem sulfanilowym. Sąd gospodarczy z Charleville Mézières wyznaczył administratora do nadzoru działalności handlowej przedsiębiorstwa oraz ustalił termin, do którego przedsiębiorstwo winno przygotować plan restrukturyzacji. Termin ten został ostatnio przesunięty do dnia 31 stycznia 2003 r. Przy braku innych nieprzewidzianych wydarzeń, przedsiębiorstwo powinno nadal istnieć w najbliższej przyszłości i dlatego też powinno wyciągnąć korzyści z nałożenia środków ostatecznych. Wstępne ustalenia, że nałożenie środków leży w interesie przemysłu Wspólnoty, zawarte w motywie 100 rozporządzenia tymczasowego potwierdza się.

(39) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że Komisji nie udało się dokonać obiektywnej oceny sytuacji użytkowników nie biorąc pod uwagę wzrostu cen przemysłu wspólnotowego, który najprawdopodobniej nastąpiłby po nałożeniu środków. Twierdzono również, że środki są sprzeczne z interesem Wspólnoty, ponieważ zdolność produkcyjna przemysłu wspólnotowego jest niewystarczająca do zaspokojenia wspólnotowego popytu oraz w następstwie zamknięcia rynku dla przywozu z Indii i ChRL może powstać duopol oparty na dwóch producentach wspólnotowych.

(40) W odniesieniu do twierdzenia, że Komisja nie uwzględniła w sposób obiektywny różnych interesów przy ustalaniu, czy nałożenie środków jest sprzeczne z interesem Wspólnoty, przypomina się, że na etapie tymczasowym Komisja przeprowadziła szczegółową analizę każdego z głównych sektorów użytkowników (producenci rozjaśniaczy optycznych, dodatków do betonu oraz barwników i pigmentów). Analiza ta obejmowała ocenę wpływu środków na ich koszty na podstawie założenia, że rozpatrywane ceny importowe wzrosną wraz z nałożeniem proponowanych środków. Równocześnie, dokonano należytego dodatku przy tym obliczaniu maksymalnego możliwego wzrostu ceny kwasu sulfanilowego sprzedawanego przez przemysł wspólnotowy w wysokości 10 % przyjmując, że jego cena wzrosłaby do poziomu podobnego do rozpatrywanej ceny importowej po nałożeniu środków biorąc pod uwagę, że prowadził on działalność już przy odpowiednio wysokim stopniu wykorzystania mocy produkcyjnych w OD. Zainteresowane strony nie przedstawiły żadnych nowych szczegółów, które wpłynęłyby na zmianę tymczasowych ustaleń dotyczących możliwego wzrostu kosztów wytwarzania różnych gałęzi przemysłu stosujących kwas sulfanilowy.

(41) W odniesieniu do sytuacji dostaw i konkurencji na rynku wspólnotowym należy zauważyć, że obecna zdolność produkcyjna przemysłu wspólnotowego mogłaby zaspokoić popyt wspólnotowy w granicach 50 %. W każdym wypadku, celem środków nie jest zamknięcie rynku dla przywozu z rozpatrywanych krajów, lecz zapewnienie, że nie odbywa się on po cenach dumpingowych i wyrządzających szkody. Dlatego też spodziewane jest, że przywóz z państw trzecich włączając Indie i ChRL nadal będzie docierał na rynek. Jednocześnie, środki powinny zapewnić dalszą produkcję kwasu sulfanilowego we Wspólnocie, co spowoduje, że użytkownicy będą mieli większy wybór oraz będą korzystać z większej konkurencji między dostawcami. Należy również podkreślić, że przemysł wspólnotowy ma w planach zwiększenie swojej produkcji poprzez inwestowanie w nowe urządzenia, jeżeli wydatki kapitałowe będą

▼B

uzasadnione. Do tego czasu, szkodliwe skutki przywozu dumpingowego muszą zostać usunięte.

(42) W świetle powyższego, tymczasowe ustalenia, że nałożenie środków nie jest sprzeczne z interesem Wspólnoty określonym w motywie 130 rozporządzenia tymczasowego zostają potwierdzone.

I. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Poziom zniesienia szkody

(43) Metodologia ustanawiania marginesu szkody określona w motywach 131–133 rozporządzenia tymczasowego zostaje niniejszym potwierdzona.

2. Środki ostateczne

(44) Ponieważ zarówno w przypadku Indii, jak i ChRL margines dumpingu okazał się niższy niż poziom zniesienia szkody, ostateczne cła które mają zostać nałożone powinny odpowiadać marginesowi dumpingu ustanowionemu zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(45) Jednakże w odniesieniu do równoległego postępowania antysubsydyjnego w odniesieniu do Indii, zgodnie z art. 24 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 2026/97 ([1]) („podstawowe rozporządzenie antysubsydyjne") oraz art. 14 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, żaden produkt nie podlega zarówno cłu antydumpingowemu i cłu wyrównawczemu w przypadku jednej i tej samej sytuacji wynikającej z dumpingu lub subsydiowania wywozu. Dlatego też konieczne jest ustalenie, czy i w jakim stopniu kwota subsydium i margines dumpingu wynikają z tej samej sytuacji.

(46) W odniesieniu do Indii, ostateczne cło wyrównawcze odpowiadające wysokości subsydium, które okazało się niższe niż margines szkody, zostało zaproponowane zgodnie z art. 15 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego. Niektóre przeanalizowane plany subsydiowania, które okazały się zrównoważone w Indiach, stanowiły subsydia wywozowe w rozumieniu art. 3 ust. 4 lit. a) podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego. Jako takie, subsydia te mogły jedynie wpłynąć na cenę eksportową indyjskiego producenta eksportującego, powodując podwyższenie marginesu dumpingu. Innymi słowy, ostateczny margines dumpingu ustanowiony dla jedynego współpracującego producenta indyjskiego jest częściowo związany z istnieniem subsydiów wywozowych. W tych okolicznościach nie uważa się za właściwe nałożenie zarówno cła wyrównawczego, jak i cła antydumpingowego w pełnym zakresie odpowiedniej kwoty subsydiów wywozowych i ostatecznie ustanowionego marginesu dumpingu. Dlatego należy dostosować ostateczne cło antydumpingowe w celu uwzględnienia właściwego marginesu dumpingu pozostającego po wprowadzeniu ostatecznego cła wyrównawczego kompensującego skutki subsydiów wywozowych. W konsekwencji, ostateczna stawka cła antydumpingowego w przypadku Indii została ustanowiona na poziomie marginesu dumpingu (24,6 %) pomniejszonego o stawkę ostatecznego cła wyrównawczego subsydiów wywozowych (6,3 %).

(47) Rząd Indii i indyjski producent eksportujący sprzeciwili się temu podejściu twierdząc, że ostateczne cło antydumpingowe powinno zostać obniżone o całkowity poziom ustalonych subsydiów (7,1 %), a nie tylko o kwotę subsydiów wywozowych. Twierdzili, że w praktyce każdy zysk może być wykorzystany do wzajemnego subsydiowania wszelkiej działalności, jaką wybierze eksporter, co oznaczałoby, że jeżeli subsydia nie są wykorzysty-

([1]) Dz.U. L 288 z 21.10.1997, str. 1.

▼B

wane do obniżenia cen eksportowych, nie powinny zostać zrównoważone. Alternatywnie, twierdzili, jeżeli subsydia są wykorzystywane do obniżenia cen krajowych, wówczas jedynie część tych subsydiów, która wpływa na ustalanie nieuczciwych cen eksportowych, powinna zostać zrównoważona.

(48) W związku z tym zauważono, że subsydia, które nie są zależne od wywozu („subsydia krajowe") uważa się za wpływające jednakowo na cenę eksportową i wartość normalną indyjskiego producenta eksportującego, co oznacza, że mają one neutralny wpływ na margines dumpingu. Dlatego też postanowiono, że kwota subsydiów krajowych i marginesu dumpingu nie wynika z tej samej sytuacji, a co za tym idzie nie jest wymagane żadne dostosowanie do cła dumpingowego ze względu na istnienie takich subsydiów.

(49) W przypadku ChRL stawkę cła antydumpingowego ustanowiono na poziomie marginesu dumpingu.

3. **Ostateczne pobranie ceł tymczasowych**

(50) Wobec stwierdzonej wielkości dumpingu ze strony producentów eksportujących oraz w świetle poważnej szkody dla przemysłu wspólnotowego, uznaje się za niezbędne, aby kwoty zabezpieczone poprzez tymczasowe cło antydumpingowe były pobierane w wysokości cła ostatecznie nałożonego.

J. **ZOBOWIĄZANIE**

(51) Jedyne współpracujące przedsiębiorstwo w ChRL, Mancheng Gold Star Chemical Industry Co., Ltd of Baoding („Mancheng"), zaproponowało wspólne zobowiązanie wraz z kontrolowanym przez państwo przedsiębiorstwem handlowym, Sinochem Hebei Import & Export Corporation. Jednakże przypomina się, że Mancheng był producentem, który nie spełnił wymogów przyznania indywidualnego traktowania, ponieważ nie posiadał on pozwoleń na wywóz, a cały jego wywóz dokonywany był za pośrednictwem wyżej wspomnianego kontrolowanego przez państwo przedsiębiorstwa handlowego. Ponadto, w związku z bardzo niskim poziomem współpracy ze strony producentów eksportujących w ChRL, Komisja nie zamierza dalej rozważać zobowiązania zaproponowanego przez przedsiębiorstwo handlowe ze względu na nieodłączne wysokie ryzyko takiego zobowiązania. Zainteresowane strony chińskie zostały odpowiednio poinformowane.

(52) Po nałożeniu środków tymczasowych, jedyny współpracujący indyjski producent eksportujący rozpatrywanego produktu zaproponował zobowiązanie cenowe zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W ten sposób zgodził się na sprzedaż rozpatrywanego produktu po cenie lub powyżej ceny, która eliminuje szkodliwe skutki dumpingu. Przedsiębiorstwo będzie również dostarczać Komisji regularne i szczegółowe informacje dotyczące swojego wywozu do Wspólnoty, co oznacza że zobowiązanie może być skutecznie monitorowane przez Komisję. Ponadto, struktura sprzedaży producenta eksportującego jest taka, że Komisja uważa, iż ryzyko obejścia tego zobowiązania jest ograniczone.

(53) W związku z powyższym, Komisja przyjęła ofertę zobowiązania w decyzji 2002/611/WE ([1]).

(54) W celu zapewnienia skutecznego przestrzegania i monitorowania zobowiązania, w przypadku gdy zostanie przedstawiony odpowiedniemu organowi celnemu wniosek o dopuszczenie do swobodnego obrotu stosownie do zobowiązania, zwolnienie z cła powinno być uwarunkowane przedstawieniem faktury hand-

([1]) Dz.U. L 196 z 25.7.2002, str. 36.

▼B

lowej zawierającej informacje wymienione w Załączniku do niniejszego rozporządzenia, które są niezbędne, aby organy celne mogły upewnić się że przesyłka odpowiada dokumentom handlowym na wymaganym poziomie szczegółowości. W przypadku gdy nie przedstawiono takiej faktury lub jeśli nie odpowiada ona rozpatrywanemu produktowi przedstawionemu organom celnym, powinna być należna właściwa stawka cła antydumpingowego.

(55) Należy zauważyć, że w przypadku naruszenia lub wycofania zobowiązania lub podejrzewanego naruszenia, może zostać nałożone cło antydumpingowe na podstawie art. 8 ust. 9 i 10 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej oraz z Indii objętego kodem CN ex 2921 42 10 (kod TARIC 2921 42 10 60).

▼M1

2. Stawkę ostatecznego cła antydumpingowego dotyczącego produktów opisanych w ust. 1 stosowaną przed ocleniem w odniesieniu do ceny netto franco granica Wspólnoty, ustala się następująco:

Państwo	Cło ostateczne (%)
Chińska Republika Ludowa	33,7
Indie	18,3

▼M2 —————

▼M3

3. Nie naruszając przepisów ust. 1, ostatecznego cła nie stosuje się do przywozu towarów dopuszczonych do swobodnego obrotu zgodnie z art. 2.

▼B

4. Jeżeli nie ustalono inaczej, stosuje się obowiązujące przepisy dotyczące opłat celnych

▼M2

—————

▼M3

Artykuł 2

1. Przywóz produktów zgłoszonych do procedury dopuszczenia do swobodnego obrotu, fakturowanych przez przedsiębiorstwa, których zobowiązania zostały przyjęte przez Komisję i których nazwy są wskazane w decyzji Komisji 2006/37/WE [1] oraz wprowadzanych do niej zmianach, jest zwolniony z ceł nałożonych na mocy art. 1, pod warunkiem że:

— zostały one wytworzone, przewiezione i zafakturowane bezpośrednio przez przedsiębiorstwa, o których mowa, pierwszemu niezależnemu odbiorcy we Wspólnocie, oraz

[1] Patrz str. 52 Dziennika Urzędowego.

▼M3

— do przywożonych towarów dołączona jest ważna faktura w ramach zobowiązania. Faktura w ramach zobowiązania jest fakturą handlową zawierającą przynajmniej elementy i oświadczenia określone w załączniku, oraz

— towary zgłoszone i przedstawione organom celnym odpowiadają dokładnie opisowi na fakturze w ramach zobowiązania.

2. Dług celny powstaje w chwili przyjęcia zgłoszenia do dopuszczenia do swobodnego obrotu w każdym przypadku, gdy zostanie stwierdzone, w odniesieniu do towarów, o których mowa w art. 1 i zwolnionych z ceł zgodnie z warunkami wyszczególnionymi w ust. 1, że przynajmniej jeden warunek nie jest spełniony. Warunek określony w ust. 1 tiret drugie uznaje się za niespełniony w przypadku stwierdzenia, że faktura w ramach zobowiązania jest niezgodna z przepisami załącznika lub nie jest autentyczna, lub w przypadku gdy Komisja wycofa przyjęcie zobowiązania zgodnie z art. 8 ust. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 lub art. 13 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, na mocy rozporządzenia lub decyzji, które odnoszą się do konkretnej(-ych) transakcji i uznają stosowną(-e) fakturę(-y) w ramach zobowiązań za nieważną(-e).

3. Importerzy akceptują jako część normalnego ryzyka handlowego, że niewypełnienie przez którąkolwiek ze stron przynajmniej jednego warunku wymienionego w ust. 1 i określonego szczegółowo w ust. 2 może spowodować powstanie długu celnego na mocy art. 201 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ([1]). Powstały dług celny pobiera się po wycofaniu przez Komisję przyjęcia zobowiązania.

4. Tekst zawarty w załączniku do niniejszego rozporządzenia dodaje się do rozporządzenia (WE) nr 1338/2002 i rozporządzenia (WE) nr 1339/2002.

▼B

Artykuł 3

Kwota zabezpieczona poprzez tymczasowe cło antydumpingowe nałożone na mocy rozporządzenia (WE) nr 575/2002 jest ostatecznie pobrana w wysokości stawki cła ostatecznie nałożonego na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej oraz Indii, jak zdefiniowano w tym rozporządzeniu.

Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczną stawkę ceł antydumpingowych zostają zwolnione.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼M2

_____

([1]) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 117 z 4.5.2005, str. 13).

▼**M3**

ZAŁĄCZNIK

Faktura handlowa towarzysząca sprzedaży kwasu sulfanilowego przez przedsiębiorstwo do Wspólnoty w ramach zobowiązania powinna zawierać następujące elementy:

1) Tytuł „FAKTURA HANDLOWA TOWARZYSZĄCA TOWAROM BĘDĄCYM PRZEDMIOTEM ZOBOWIĄZANIA”.

2) Nazwa przedsiębiorstwa wystawiającego fakturę, wymienionego w art. 1 decyzji Komisji 2006/37/WE w sprawie przyjęcia zobowiązania.

3) Numer faktury handlowej.

4) Data wystawienia faktury handlowej.

5) Dodatkowy kod TARIC, pod którym towary w fakturze mają być poddane odprawie celnej na granicy Wspólnoty.

6) Dokładny opis towarów zawierający:

   — numer kodu produktu (PCN) użyty dla celów dochodzenia i zobowiązania (np. „PA99”, „PS85” lub „TA98”),

   — techniczne/fizyczne specyfikacje PCN, tzn. dla „PA99” i „PS85” – sypki biały proszek, a dla „TA98” – szary sypki proszek.

   — numer kodu produktu w przedsiębiorstwie (CPC) (jeżeli ma zastosowanie),

   — kod CN,

   — ilość (należy podać w tonach).

7) Opis warunków sprzedaży, włącznie z:

   — ceną za tonę,

   — stosowanymi warunkami płatności,

   — stosowanymi warunkami dostawy,

   — łącznymi zniżkami i rabatami.

8) Nazwa przedsiębiorstwa będącego importerem we Wspólnocie, na rzecz którego przedsiębiorstwo bezpośrednio wystawiło fakturę handlową załączoną do towarów będących przedmiotem zobowiązania.

9) Nazwisko pracownika przedsiębiorstwa, który wystawił fakturę i złożył następujące pisemne oświadczenie:

   „Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że sprzedaż towarów, których dotyczy niniejsza faktura, przeznaczonych do bezpośredniego wywozu do Wspólnoty Europejskiej, jest dokonywana w ramach i na warunkach zobowiązania złożonego przez [PRZEDSIĘBIORSTWO] i przyjętego przez Komisję Europejską decyzją 2006/37/WE. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są kompletne i zgodne z prawdą.”